

GWEDDI'R ATGYFODIAD

Duw yr Atgyfodiad, dyrchafwn Ief, fel pobl y dioddefaint mewn byd o ddoluriau a thymhestloedd.
Yr ydym yn byw mewn byd sydd yn ein hatgoffa yn barhaus o Wener y Grogolith,
Ile gwelir y diniwed yn dioddef a marw,
Ile daw tywyllwch dudew hanner dydd i ddileu'r goleuni,
Ile gwelir gobeithion a breuddwydion yn diflannu yng nghysgod y trais a'r bychanu,
Ile mae'r drwg fel pe bai'n chwerthin ar ein pennau ac yn rhoddi'r argraff ei fod i lwyddo maes o law.

Duw yr Atgyfodiad, dyhëwn am ddarganfod unwaith eto dy bresenoldeb hael, a theimlo drachefn
y wefr o ganfod dy nerth ar waith; cerddwn gam wrth gam tuag at y beddau yn ein bywyd gan
ddyheu am ddarganfod eu bod yn gwbl wag.

Tyrd i'n calonnau a'n llygaid a'n clustiau'r funud hon a'r Pasg hwn; ac i'n bywydau chwilfrydig y
bore hwn a'r awr a'r funud dyngedfennol hon. Yn enw Crist, yr Un na fedrai bywyd na chariad
mo'i anghofio, yr hwn sydd â'i obaith bywiol yng ngrym yr Atgyfodiad, sydd yn plannu llawenydd
yn ein bywydau a gwytnwch yn ein gwythiennau, ac yn ein galluogi ninnau i gerdded yn ôl traed
Gorchfygwr y Groes.

‘Tystiolaeth llwyr merthyri sydd
o blaid y ffydd ysbrydol;
O Dduw, wrth gofio’u haberth hwy,
gwna’n sêl yn fwy angerddol.’

Gwroldeb dros wirionedd yr Atgyfodiad yw ein braint ni heddiw, a dywedwn o'r newydd:

‘Er mwyn y gair, er mwyn yr Oen,
er mwyn ei boen a'i gariad,
gwna ni'n ddisyflyd dros y gwir,
a gwna ni'n bur ein rhodiad.’

Yn ei Enw. Amen.